

Meddelande om att inte motsätta sig en anmäld koncentration**(Ärende nr IV/M.718 — Phoenix/Comifar)**

(96/C 101/04)

(Text av betydelse för EES)

Den 20 mars 1996 beslutade kommissionen att inte motsätta sig ovan nämnda koncentration och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut är grundat på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾. Tredje man som påvisar ett berättigat intresse i saken kan erhålla en kopia av beslutet genom en skriftlig begäran till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrensfrågor (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1049 BRYSEL
Fax: + 32 2 296 43 01

⁽¹⁾ EGT nr L 395, 30.12.1989. Rättelse i EGT nr L 257, 21.9.1990, s. 13.

STATLIGT STÖD**C 54/95 (ex N 777/95, N 780/95, N 790/95, N 791/95, N 793/95, N 794/95)****Italien**

(96/C 101/05)

(Text av betydelse för EES)

(Artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991)

Meddelande från kommissionen enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991, riktat till medlemsstaterna och berörda tredje parter, om det stöd som Italien har beslutat bevilja Ferriera Acciaieria Casilina SpA, Acciaierie del Sud SpA, Officine Laminatoi Sebino SpA, Montifer Srl, Moccia Irme SpA och Mini Acciaieria Odolese SpA

Genom följande skrivelse underrättade kommissionen Italiens regering om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 6.4:

”Den 8 september 1995 anmälde italienska staten till kommissionen 22 fall av tillämpning av lagen nr 481 av den 3 augusti 1994 om avveckling inom den privata järn- och stålsektorn i Italien. Detta beslut gäller uteslutande följande sex fall:

a) Stöd N 777/95 med ett belopp av 2 908 miljoner italienska lire till firma Ferriera Acciaieria Casilina SpA, med säte i Montecompatri (provinsen Rom), juridisk person sedan den 18 juli 1963. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 80 000 ton varmvalsat material.

b) Stöd N 780/95 med ett belopp av 21 647 miljoner lire till firma Acciaierie del Sud SpA, med säte i Neapel, juridisk person sedan den 2 november 1970. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 250 000 ton varmvalsat material och 300 000 ton stål.

c) Stöd N 790/95 med ett belopp av 20 280 miljoner lire till firma Officine Laminatoi Sebino SpA, med säte i Pisogne (provinsen Brescia), juridisk person sedan den 31 juli 1979. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 270 000 ton varmvalsat material och 280 000 ton stål.

d) Stöd N 791/95 med ett belopp av 3 474 miljoner lire till firma Montifer Srl, med säte i Montechiari (provinsen Brescia), juridisk person sedan den 23 juni

1983. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 270 000 ton varmvalsat material.

e) Stöd N 793/95 med ett belopp av 13 509 miljoner lire till firma Moccia Irme SpA, med säte i Neapel, juridisk person sedan den 1 juli 1983. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 288 000 ton stål och 165 000 ton varmvalsat material.

f) Stöd N 794/95 med ett belopp av 5 437 miljoner lire till firma Mini Acciaieria Odolese SpA, med säte i Odolo (provinsen Brescia), juridisk person sedan den 4 maj 1972. Kapacitetsminskningen kommer att motsvara 40 000 ton stål och 185 000 ton varmvalsat material.

Genom skrivelse av den 13 oktober 1995 (D/23297) begärde kommissionen, enligt artikel 6.3 i beslut nr 3855/91/EKSG, att medlemsstaterna skulle lämna sina synpunkter på de sex planerade stöden till nedläggning.

Vid sitt godkännande av den italienska lagen nr 481 av den 3 augusti 1994 om avveckling inom den privata järn- och stålsektorn i Italien ålade kommissionen — efter att ha prövat lagens förenlighet med gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin och särskilt med bestämmelserna i artikel 4 — de italienska myndigheterna att i förväg anmäla den enskilda fall där denna lag skall tillämpas.

Enligt samma beslut skulle för kommissionens godkännande i varje enskilt fall krävas att följande kriterier var uppfyllda:

— Stödet skulle kunna beviljas endast stålföretag som blivit juridisk person före den 1 januari 1991 och som inte hade ändrat produktionsinriktning eller anläggningsstruktur sedan januari 1991.

— I fråga om fortlöpande produktion förskrevs att företag för att kunna få stöd måste ha bedrivit produktion under i genomsnitt minst ett skift om dagen, dvs. minst åtta timmar per dag, fem dagar per vecka under hela år 1993 och fram till februari 1994, då lagdekret nr 103 anmäldes till kommissionen.

— Den del av företaget som skall läggas ned skall försättas i frivillig likvidation och alla anläggningar den varit innehavare av göras obrukliga.

— Det krävs att de företag som tilldelas stöd 'varken direkt eller indirekt (i den mening som anges i beslut nr 24/54) kontrolleras av eller direkt eller indirekt kontrollerar ett företag som i sin tur är ett stålföretag

eller ett företag som kontrollerar andra stålföretag'. I detta avseende beslutade kommissionen att den anläggning som skall läggas ned och den som fortsatt skall vara i drift skall vara underställda skilda rättssubjekt med självständig förvaltning. Vidare förskrevs att det företag som tilldelas stöd för nedläggning, då det försätts i likvidation, enligt italiensk lagstiftning endast skall få förvaltas av likvidatorerna och detta endast i den utsträckning det gäller transaktioner som är nödvändiga för likvidationen.

Av de uppgifter som kommissionen har tillgång till och som i huvudsak bygger på dels vad de italienska myndigheterna uppgivit i den information som lämnats, dels den överlämnade dokumentationen, framgår att

a) de sex företagen blev juridiska personer före den 1 januari 1991, och att

b) de inte har ändrat vare sig produktionsinriktning eller anläggningsstruktur sedan den 1 januari 1991, vilket framgår av de rapporter från oberoende experter som förelagts kommissionen.

I kommissionens tidigare nämnda beslut om godkännande av lagen nr 481 av den 3 augusti 1994 föreskrevs att stöd till nedläggning kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden endast om företaget slutgiltigt upphör med varje produktionsverksamhet inom EKSG:s område. Syftet med detta är att undvika att andra EKSG-verksamheter som fortsatt bedrivs inom en koncern direkt eller indirekt kan dra fördel av det beviljade stödet. Även detta villkor är uppfyllt, eftersom i de sex aktuella fallen, då ett företag kontrolleras direkt eller indirekt av ett annat stålföretag

— den del av företaget som läggs ned skall försättas i frivillig likvidation och alla anläggningar den är innehavare av skall göras obrukliga, och

— den anläggning som läggs ned och den som fortsatt är i drift skall vara underställda skilda rättssubjekt med självständig förvaltning, och detta, i fråga om det företag som läggs ned, uteslutande genom likvidatorerna och endast i den utsträckning det gäller transaktioner som är nödvändiga för likvidationen.

Med stöd av dessa uppgifter har kommissionen grund att hävda att förbindelserna mellan de delar av stålkoncernen som fortfarande kommer att vara verksamma på marknaden och den del som läggs ned oåterkalleligen kommer att brytas, och att följaktligen risken för att stödet överförs från ett företag till ett annat kun uteslutas.

Enligt artikel 4.2 sista stycket i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin får stödet inte utgå med belopp högre än det högsta av följande två värden:

- Nuvärdet av den täckningsbidrag som anläggningarna kan ge över en treårsperiod, med avdrag för värdet av de fördelar som de företag som uppbär stödet kan få till följd av att anläggningarna läggs ner.
- Anläggningarnas bokförda restvärde (bortsett från den del av de eventuella uppskrivningar som har gjorts sedan den 1 januari 1990 utöver vad som motsvarar inflationen i landet).

Det skall i detta sammanhang påpekas att stödet har fastställts med iakttagande av kriterierna i artikel 4.2 sista strecksatserna i beslut nr 3855/91/EKSG, eftersom det utgör medelvärdet av de två värden som erhålls enligt kriterierna i den artikeln i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin och därigenom med nödvändighet alltid är lägre än det högsta tillåtna värdet enligt dessa regler.

I fråga om fortlöpande produktion och särskilt definitionen av detta begrepp bör det påpekas att gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin inte innehåller någon sådan definition. Av detta skäl beslutade kommissionen, i sitt beslut om godkännande av den italienska lagen nr 481 av den 3 augusti 1994, att detta kriterium skulle anses vara uppfyllt om det företag som tilldelas stöd bedrivit produktion under i genomsnitt minst ett skift om dagen, dvs. minst åtta timmar per dag, fem dagar per vecka under hela år 1993 och fram till den 28 februari 1994, då lagdekret nr 103 (som av Italiens parlament omvandlats till lag nr 481/94) anmälades till kommissionen. Kommissionen beslutade även att de italienska myndigheterna på objektiva kriterier skulle kunna visa att ett företag, som inte uppfyller kriteriet enligt dessa villkor, fortlöpande har tillverkat stålprodukter inom EKSG:s område. I sådana fall skulle kommissionen bedöma stödet mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i fallet i syfte att säkerställa att principen om fortlöpande produktion iaktas.

Av de uppgifter som kommissionen förfogar över och som bygger på de rapporter från oberoende experter som överlämnats av de italienska myndigheterna framgår att de sex aktuella företagen (med undantag av Moccia, ärende N 793/95) visserligen har tillverkat stålprodukter inom EKSG:s område fram till den dag då ramlagen om avveckling anmälades till kommissionen, men att de inte bedrivit produktion under i genomsnitt minst ett skift om dagen, dvs. minst åtta timmar per dag, fem dagar per vecka under hela år 1993 och fram till den 28 februari 1994.

I själva verket har firma Ferriera Acciaieria Casilina SpA (ärende N 777/95) producerat knappt 11 356 ton varmvalsat material, vilket motsvarar 14,2 % av dess kapacitet. Firma Acciaierie del Sud SpA (ärende N 780/95) har producerat knappt 13 934 ton stål, motsvarande 4,6 % av dess kapacitet, och 14 459 ton varmvalsat material

(5,8 % av kapaciteten). Firma Officine Laminatoi Sebino SpA (ärende N 790/95) har producerat knappt 57 000 ton varmvalsat material (21,1 % av kapaciteten) och 64 000 ton stål (21 % av kapaciteten). Firma Montifer Srl (ärende N 791/95) har producerat knappt 32 000 ton varmvalsat material (11,8 % av kapaciteten). Firma Moccia Irme SpA (ärende N 793/95) har inte bedrivit någon produktion. Firma Mini Acciaieria Odolese SpA (ärende N 794/95) har producerat knappt 30 793 ton varmvalsat material (16,7 % av kapaciteten).

De italienska myndigheterna hävdar ändå att de aktuella företagen bör betraktas som berättigade till stöd till nedläggning, eftersom iakttagandet av kriteriet fortlöpande produktion skulle bekräftas genom följande faktiska förhållanden:

a) I fråga om personalen:

- Företaget har behållit minst 25 % av de anställda som finns uppförda på lönelistan.
- Företaget har organiserat utbildningskurser med deltagande av minst 25 % av personalen.
- Företaget har kunnat utnyttja ett offentligt program för förtidspensionering inom ramen för en intern omstrukturering av företaget.

b) I fråga om anläggningarna:

- Mellan 1989 och 1992 har kraftiga investeringar gjorts för att förbättra anläggningarnas produktivitet.
- Betydande underhållsarbeten har utförts under 1992 och 1993.
- Anläggningarna skulle kunna återuppta produktionsverksamheten till en investeringskostnad som understiger 10 % av deras samlade värde.

c) Övriga förhållanden:

- Företaget har inte sagt upp sitt avtal om leverans av elektrisk ström och betalar avgifterna för detta varje månad.
- Även om företaget inte har haft någon fortlöpande produktion, har det fortsatt att vara aktivt på en marknad inom EKSG:s område genom att saluföra stålprodukter.
- Företaget har sänt EKSG-deklarationerna till kommissionen (blanketterna 260, 261 osv.)

Kommissionen hävdar dock att dessa förhållanden under föreliggande omständigheter inte är tillräckliga för att bevisa att kriteriet fortlöpande produktion har iakttagits enligt gemenskapsreglerna för stöd och kommissionens tidigare redovisade beslut. Kommissionen har därför grund för att hävda att de aktuella företagen — i detta skede av analysen av de sex behandlade ärendena — inte kan betraktas som berättigade till stöd till nedläggning enligt artikel 4 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin, då det har framkommit att de inte fortlöpande har tillverkat stålprodukter inom EKSG:s område fram till dagen för anmälan av ramlag nr 481 om avveckling inom den privata stålsektorn i Italien.

Mot bakgrund av de ovan redovisade förhållandena har kommissionen stora svårigheter att fastställa om stödet i detta fall är förenligt med den gemensamma marknaden. Det är därför nödvändigt och lämpligt att i de sex fallen inleda förfarandet i artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG i fråga om det stöd som är under behandling.

Inom ramen för detta förfarande uppmanar kommissionen genom denna skrivelse Italiens regering att meddela den sina synpunkter, särskilt i fråga om det faktum att procedurreglerna inte har iakttagits, nämligen i fråga om skyldigheten att anmäla de aktuella stödatgärdena innan de beviljas och att överlämna all information som kan vara av betydelse för en bättre utvärdering av de här

behandlade statliga interventionerna, inom en månad från den dag då denna skrivelse överlämnades.

Kommissionen riktar även Er regerings uppmärksamhet på det faktum att den kan kräva återbetalning av varje stöd som inte tilldelats enligt gällande lagstiftning och detta utan att invänta kommissionens slutgiltiga beslut. Vid återbetalning av stöd som tilldelats i strid med gällande bestämmelser skall även ränta betalas med den räntesats som fastställts för beräkningen av regionalstöd från och med den dag då stödet beviljades företaget i fråga — detta för att undanröja varje ekonomisk fördel som de stödmottagande företagen skulle ha kunnat åtnjuta under tiden efter utbetalningen av det lagstridiga stödet.

Kommissionen underrättar vidare Er regering om att den, genom offentliggörande av denna skrivelse i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, kommer att uppmana övriga medlemsstater i gemenskapen och berörda tredje parter att meddela sina synpunkter."

Kommissionen uppmanar övriga medlemsstater och berörda tredje parter att meddela sina synpunkter på stödet i fråga inom en månad, räknat från offentliggörandet av detta meddelande, till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel.

Synpunkterna kommer att meddelas Italiens regering.

STATLIGT STÖD

C 61/95 (ex NN 69/94)

Tyskland

(96/C 101/06)

(Text av betydelse för EES)

(Artikel 92—94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)

Kommissionens meddelande enligt artikel 93.2 i Romfördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om stöd som beviljats Gildemeister AG, Bielefeld

Genom det brev som finns återgivet nedan, underrättade kommissionen den tyska regeringen om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2.

"I februari 1994 riktades ett klagomål till kommissionen, som ifrågasatte om följande åtgärder vad avser företaget Gildemeister AG var förenliga med gemenskapsrätten:

— Under 1985 avstod Westdeutsche Landesbank från utestående fordringar på 47 miljoner tyska mark i Gildemeister.

— Westdeutsche Landesbank hade skaffat sig en andel på 23,31 % av kapitalet i Gildemeister.

— Under 1993 beviljade delstaten Nordrhein-Westfalen Gildemeister

— en lånegaranti på 20 miljoner mark,

— en garanti för introduktion på marknaden av en kapitalökning på 40 miljoner mark.